

## ЗА МОЛИТВЪ-ТЪ.

П. Има ли свидѣтелство въ слово Божіе за това, какво молишва-ша е средство за придобываніе спасишелнѣ надѣждѣ?

О. Самъ Іисусъ Христосъ съ молитвѣ съединява надѣждѣ-тѣ за да ся получи желаемо-то: »ѣже ѣще что прѣсите отъ 'Отца во ѣма Моѣ, то сотворю', да прослѣвится 'Отець въ Сынѣ.« Іоан. 14. 13.

П. Що е молишва?

О. Возносяніе ума и сръдце-то ни камъ Бога, т. е. разговоръ на нашѣ-тѣ душѣ съ Бога въ благоговѣйны рѣчи.

П. Що сме длѣжни да правимъ, кога-шо си возносимъ ума и сръдце-шо камъ Бога?

О. Пръво, да Го прославямы за Нѣгови-ты Божественны съвършенства: второ, да Му благодаримъ за Нѣгови-ты благодѣянія: трете, да Го просимъ за свои-ты нужды. Затова сѣ и три главны рода молитвословія: Славословіе, Благодареніе, Прошеніе.

П. Възможно ли е да ся молимъ безъ думы?

О. Възможно. Съ ума и сръдце-то. Примѣръ на това можемъ да видимъ въ Моисея прѣдъ прѣхожданіе-то чрѣзъ Червено-то Море. Гл. Исх. 14. 15.

П. Нѣма ли шая молишва особно названіе?

О. Неѣ наричатъ духовна, или умна и сръдечна, съ еднаѣ рѣчь, вѣтрѣшна молитва: така както напротивъ молитва-та, що ся произноси съ думы, или ся съпровожда съ други знакове отъ благоговѣніе, нарича ся устна или вѣншна.

П. Може ли да бѣде вѣншна молишва безъ вѣшрѣшнѣ?